

Esiodo
Lo scudo di Eracle

a cura di **Emilio Piccolo**

Classici Latini e Greci
Senecio

Classici Latini e Greci

Senecio

emiliopiccolo@mclink.it

Napoli, 2009

La manipolazione e/o la riproduzione (totale o parziale) e/o la diffusione telematica di quest'opera sono consentite a singoli o comunque a soggetti non costituiti come imprese di carattere editoriale, cinematografico o radio-televisivo.

Esiodo
Lo scudo di Eracle

a cura di Emilio Piccolo

Classici Latini e Greci
Senecio

ἢ οἷη προλιποῦσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρώνα
Ἄλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρώωνος·
ἦ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων
εἶδεῖ τε μεγέθει τε: νόον γε μὲν οὐ τις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.
τῆς καὶ ἀπὸ κρηθὲν βλεφάρων τ' ἄπο κυναεάων
τοῖον ἄηθ' οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
ἦ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἐὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
ὡς οὐ πῶ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανε ἴφι δαμάσσας,
χωσάμενος περὶ βουσί: λιπῶν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους,
ἐνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου, οὐδέ οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὐσφύρου Ἡλεκτρώωνης,
πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἦς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
ἀνδρῶν ἠρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
τῶς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπὶ μάρτυροι ἦσαν:
τῶν ὅ γ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅτι τάχιστα
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ' ἅμα ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείνοντες,
Λοκροὶ τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἔσποντ' : ἦρχε δὲ τοῖσιν εὐς πάϊς Ἀλκαῖοιο
κυδιῶν λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὡς ῥα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ' ἀλφηστῆσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
ῶρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσοδομεύων,
ἰμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,

ἐννύχιος: τάχα δ' ἴξε Τυφάονιον: τόθεν αὐτίς
 Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς.
 ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα:
 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἡλεκτρυώνης
 εὐνή καὶ φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλωρ:
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρώων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἦρωσ,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὄνδε δόμονδε.
 οὐδ' ὃ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 ὦρτ' ἵεναι, πρὶν γ' ἦς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς:
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγη κακότητα
 νούσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
 ὡς ῥα τότε Ἀμφιτρώων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπέυσας
 ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὸν δόμον εἰσαφίκανεν.
 παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
 ἢ δὲ θεῶν δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστω
 Θήβῃ ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παιῖδε,
 οὐ καθ' ὁμὰ φρονέοντε: κασιγνήτω γε μὲν ἦσθην:
 τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μὲγ' ἀμείονα φῶτα,
 δεῖνόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληίην:
 τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφεί Κρονίωνι,
 τὸν δ' ἄρα Ἴφικλῆα δορυσσώω Ἀμφιτρώωνι,
 κεκριμένῃν γενεήν: τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγεῖσα,
 τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν σημάτωντι πάντων.
 ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφεν, Ἀρητιάδην μεγάλθυμον.
 εὖρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος
 αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν Ἄρην, ἄστον πολέμοιο,
 τεύχεσι λαμπομένους σέλας ὡς πυρὸς αἰθομένοιο,
 ἔσταότ' ἐν δίφρῳ: χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι
 νύσσοντες χηλῆσι, κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆι
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
 ἵππων ἱεμένων: κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήιον ἠνίοχόν τε
 χαλκῶ δηιώσειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 ἀλλὰ οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων:
 αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακληίην.
 πᾶν δ' ἄλλος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου

λάμπεν ὑπὸ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ:
πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνου
ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὀρμηθῆναι
πλήν γ' Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἴολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄπαιτοι
ἔξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσι.
ὅς ῥα τόθ' ἠνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἴολαον:
ἦρως ὦ Ἴολαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τε μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
ἦλιτεν Ἀμφιπρύων, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπῶν Τίρυνθα, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἔνεκ' εὐρυμετώπων:
ἴκετο δ' ἐς Κρείοντα καὶ Ἠνιόχην τανύπεπλον,
οἳ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἦ δίκη ἔσθ' ἰκέτησι, τίον δέ ἐ κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυώνη,
ἦ ἀλόχῳ: τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γαινόμεθ' οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
σός τε πατὴρ καὶ ἐγώ: τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
ὅς προλιπῶν σφέτερον τε δόμον σφετέρους τε τοκῆας
ᾤχετο, τιμῆσων ἀλιτήμενον Εὐρυσθηῖα,
σχέτλιος; ἦ που πολλὰ μετεστεναχίζετ' ὀπίσσω
ἦν ἄτην ὀχέων: ἦ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἠνία φοινικόνετα
ἵππων ὠκυπόδων: μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων σθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγῶς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος;
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄσται πολέμοιο.
τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἴόλαος:
ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾶ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα:
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
ἀλλ' ἄγε δύσεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε

μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὐ τοὶ ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
 οὐδ' Ἴφικλείδην δειδίξεται, ἀλλὰ μιν οἷω
 φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαιο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσαι, τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θοίνης.
 Ὡς φάτο: μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληεῖη
 θυμῷ γηθήσας: μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν:
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:
 ἦρωσ ὦ Ἴόλαε, διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
 ὑσμίνη τρηχεῖα: σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
 ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρίονα κυανοχαίτην
 πάντη ἀναστρωφᾷν καὶ ἀρηγέμεν, ὡς κε δύνηαι.
 ὡς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκιοι φαεινοῦ,
 Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκεν:
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
 καλὸν χρύσειον πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὀππότε ἔμελλε
 τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσεσθαι ἀέθλους.
 θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρήσ ἀλκτῆρα σίδηρον
 δεινὸς ἀνήρ: κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
 καββάλετ' ἐξόπιθεν: πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀιστοὶ
 ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγιοι δοτῆρες.
 πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
 μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήκεες, αὐτὰρ ὀπισθε
 μόρφνοιο φλεγύαιο καλυπτόμενοι πτερύγεσσι.
 εἶλετο δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀκαχμένον αἶθοπι χαλκῷ,
 κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἧτ' εἶρυτο κάρη Ἡρακληῆος θείοιο.
 χερσὶ γε μὴν σάκος εἶλε παναίολον, οὐδέ τις αὐτὸ
 οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 πᾶν μὲν γὰρ κύκλω τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
 ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἔην χρυσῷ τε φαεινῷ
 λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
 ἐν μέσσω δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος οὐ τι φατειός,
 ἔμπαλιν ὄσσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορκώς:
 τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πληττο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπου
 δεινὴ Ἔρις πεπόνητο κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν,

σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο φωτῶν.
οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν.
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύμεναι Ἄιδος εἶσω
κάκκιον, ὅστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπέισης
Σειρίου ἀζαλέοιο μελαίνη πύθεται αἶη.
ἐν δὲ Προΐωξίς τε Παλίωξίς τε τέτυκτο,
ἐν δ' Ὀμαδός τε Φόβος τ' Ἄνδροκτασίη τε δεδήει,
ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεον, ἐν δ' ὅλοη Κῆρ
ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν.
εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι δαφονεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῆσί τε βεβρυχιῦα.
ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, οὐ τι φατειῶν,
δῶδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν:
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὔτε μάχοιτο
Ἄμφιπρωινιάδης, τὰ δ' ἐδαίετο θαυματὰ ἔργα.
στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσιν:
κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων: ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἰεμένων τε.
τῶν καὶ ὀμιληδὸν στίχες ἦσαν: οὐδέ νυ τῷ γε
οὐδέτεροι τρεῆτην: φρίσσόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἀμφὶ δὲ κήπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραζ': οἱ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέουσιν.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέσθην κοτέοντε μάχεσθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθάων αἰχμητῶν
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε
Ὀπλέα τ' Ἐξάδιόν τε Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν:
ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄσβολον οἰωνιστήν
Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε μελαγχαίτην τε Μίμαντα
καὶ δύο Πευκεΐδας, Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,

ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 καὶ τε συναϊγδὴν ὡς εἰ ζωοὶ περ ἑόντες
 ἔγχεσιν ἢ δ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
 ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔστασαν ἵπποι
 χρύσειοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρσφόρος οὐλιος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικόεις, ὡς εἰ ζωοὺς ἐναρίζων
 δίφρου ἐπεμβεβαῶς: παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
 ἔστασαν ἰέμενοι πόλεμον καταδύμενοι ἀνδρῶν.
 ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίη Τριτογένεια,
 τῇ ἰκέλη ὡς εἴ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔγχος ἔχους' ἐν χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν
 αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις: ἐπὶ δ' ὤχετο φύλοπιν αἰνίην.
 ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς: ἐν δ' ἄρα μέσσω
 ἡμερόεν κισθάρηζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
 χρυσεὴ φόρμιγγι: [θεῶν δ' ἕδος ἀγνὸς Ὀλυμπος:
 ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπειρίτος ἐστεφάνωτο
 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι:] θεαὶ δ' ἐξῆρχον αἰοδῆς
 Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελομένης εἰκυῖαι.
 ἐν δὲ λιμὴν ἐύορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 κυκλωτερῆς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο
 κλυζομένῳ ἴκελος: [πολλοὶ γε μὲν ἄμ μέσον αὐτοῦ
 δελφίνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες
 νηχομένοις ἴκελοι:] δοιῶ δ' ἀναφυσιόωντες
 ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθονίνωντ' ἔλλοπας ἰχθύς.
 τῶν δ' ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες: αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 ἦστο ἀνὴρ ἀλιεύς δεδοκημένος: εἶχε δὲ χερσὶν
 ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀπορρίψοντι εἰοικῶς.
 ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος, ἰππότα Περσεύς,
 οὐτ' ἄρ' ἐπιπαύων σάκεος ποσὶν οὐθ' ἐκάς αὐτοῦ,
 θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῆ ἐστήρικτο.
 τῶς γάρ μιν παλάμαις τεῦξεν κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 χρύσειον: ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχεν πτερόεντα πέδιλα.
 ὠμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 χαλκεῦο ἐκ τελαμώνος: ὃ δ' ὡς τε νόημ' ἐποτᾶτο:
 πᾶν δὲ μετὰφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,
 Γοργοῦς: ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θεέ, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἀργυρέη: θύσανοι δὲ κατηρωεῦντο φαινοὶ
 χρύσειοι: δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος

κεῖτ' Ἄιδος κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἔρριγοντι ἑοικῶς
Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοὶ τε καὶ οὐ φαταὶ ἔρρώνοντο
ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινοουσέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὄξεά καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε
δοῖῳ ἀπηρωρεῦντ' ἐπικυρτώνοντε κάρηνα.
λίχμαζον δ' ἄρα τῷ γε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας Φόβος, οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,
τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες,
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναιῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων
χαλκῶν ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρείας,
ζῶησιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἥφαιστοιο.
ἄνδρες δ', οἳ πρεσβῆες ἔσαν γῆράς τε μέμαρπεν,
ἀθρόοι ἔκτοσθεν πυλέων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
δειδιότες· τοὶ δ' αὐτε μάχην ἔχον. αἱ δὲ μετ' αὐτοὺς
Κῆρες κυάνεαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
δεινωπαὶ βλοσυραὶ τε δαφοναὶ τ' ἄπληταὶ τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶσαι δ' ἄρ' ἴεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
βάλλ' ὄνυχας μεγάλους, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆεν
Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὔτ' ἀρέσαντο
αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν ρίπτασκον ὀπίσσω,
ἄψ δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτίς ἰοῦσαι.
Κλωθῶ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσων
Ἄτροπος οὐ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἡ γε
τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερῆς τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασεῖας ἰσώσαντο.
πάρ δ' Ἀχλὺς εἰστήκει ἐπισμυγερὴ τε καὶ αἰνή,
χλωρὴ ἀυσταλὴ λιμῷ καταπεπηυῖα,

γουνοπαχίης, μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρεῖων
 αἶμ' ἀπελείβειτ' ἔραζ': ἢ δ' ἀπλητον σεσαρυῖα
 εἰστήκει, πολλή δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
 δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὐπυργος πόλις ἀνδρῶν:
 χρύσειαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυροῖς ἀραρυῖαι
 ἑπτὰ πύλαι: τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαίῃς τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον: τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναικα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει:
 τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων δαΐδων σέλας εἰλύφαζε
 χερσὶν ἐνὶ δμῶν: ταὶ δ' ἀγλαίη τεθαλυῖαι
 πρόσθ' ἔκιον: τῆσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
 ἔξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἄγνωτο ἠχώ.
 αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἡμερόεντα.
 ἔνθεν δ' αὐθ' ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοὶ γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὄρχηθμῶ καὶ ὀιοδῆ
 τοὶ γε μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκιον: πᾶσαν δὲ πόλιν θαλία τε χοροὶ τε
 ἀγλαίαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος
 νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον: οἱ γε μὲν ἤμων
 αἰχμῆς ὀξεῖησι κορωνιόωντα πέτηλα,
 βριθόμενα σταχύων, ὡς εἰ Δημήτερος ἀκτῆν:
 οἱ δ' ἄρ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δέον καὶ ἐπιπνον ἀλωήν,
 οἱ δ' ἐτρύγων οἶνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητῆρων
 λευκοῦς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων,
 βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν.
 οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους ἐφόρευν. παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
 χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαιστοῖο,
 σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέησι κάμαξι,
 βριθόμενος σταφυλῆσι: μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.
 οἱ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν: οἱ δ' ἐμάχοντο
 πύξ τε καὶ ἐλκηδόν: τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρειυν
 ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
 ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι.
 παρ δ' αὐτοῖς ἵππηες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλω

δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους
ῥυτὰ χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὐτευν.
οἱ μὲν ἄρ' αἰδίων εἶχον πόνον οὐδέ ποτέ σφιν
νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον.
τοῖσιν δὲ προέκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρῦσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς,
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον, οἷ δὲ κατ' αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπῶται μεγάλ' ἤπυον, οἷ ῥά τε πολλοὶ
νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ: παρὰ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντο.
θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύφῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἡφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἀρσάμενος παλάμησι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως: ἐπὶ δ' ἵππειου θόρε δίφρου,
εἶκελος ἀστεροπῆ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς: τῷ δ' ἠνίοχος κρατερὸς Ἴόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαῶς ἰθύετο καμπύλον ἄρμα.
ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καὶ σφεας θαρσύνουσα ἔπεα πτερόντα προσηύδα:
χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο:
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὕμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων
Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
ἄλλο δὲ τοῖ τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν:
εὗτ' ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσης,
τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἐνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδης, ἐνθ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῶ:
ἂψ δ' ἀναχάσασθαι: ἐπεὶ οὐ νύ τοι αἰσιμόν ἐστιν
οὔθ' ἵππους ἐλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
ὡς εἰποῦς' ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἔσσυμένως. τότε δὴ ῥά διόγνητος Ἴόλαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο: τοῖ δ' ὑπ' ὀμοκλήης
ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ' ἀνασσεῖσασα: περιστονάχησε δὲ γαῖα.

τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἴκελοι πυρὶ ἢ ἐθούλλη,
 Κύκνος θ' ἵππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
 τῶν ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄξεϊα χρέμισαν, περὶ δὲ σφισιν ἄγνωτο ἡχώ.
 τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληεῖη:
 κύκνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους
 ἀνδράσιν, οἳ τε πόνου καὶ οἰζύος ἴδριές εἰμεν;
 ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον εὐξορον ἠδὲ κελεύθου
 εἶκε παρέξ ἰέναι. Τρηχίνα δέ τοι παρελαύνω
 ἐς Κήυκα ἄνακτα: ὃ γὰρ δυνάμι τε καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός:
 τοῦ γὰρ ὀπιείεις παῖδα Θεμιστονόην κUANΩπιν.
 ᾧ πέπον, οὐ μὲν γὰρ τοι Ἄρης θανάτιο τελευτήν
 ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.
 ἤδη μὲν τέ ἔφημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 ἔγχεος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος
 ἀντίος ἔστη ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.
 τρὶς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἠρείσατο γαίῃ
 οὐταμένου σάκεος, τὸ δὲ τέτρατον ἦλασα μηρὸν
 παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξα.
 πρηνῆς δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμη.
 ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησι λιπῶν ἔναρα βροτόεντα.
 ὡς ἔφατ': οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐυμελὴς ἐμενοῖνα
 τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματος ἵππου.
 δὴ τότε ἄπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἴψ' ἐπὶ γαῖαν
 παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίωιο ἄνακτος.
 ἠνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλιτρίχας ἵππους:
 τῶν δ' ὑποσευομένων κανάχιζε πὸς εὐρεῖα χθῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
 πέτραι ἀποθρόσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλης δὲ πέσωσι,
 πολλαὶ δὲ δρυὶς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πεῦκαι
 αἰγυροὶ τε τανύρριζοὶ ῥήγγυνται ὑπ' αὐτέων
 ῥίμφα κυλινδομένων, εἰὼς πεδίονδ' ἀφίκωνται,
 ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
 πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειπὴ τ' Ἰαωλκὸς
 Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεσσα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον: οἳ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύνοισαν: μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς.

καδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
σῆμα τιθείς πολέμοιο ἐῷ μεγαθαρσεί παιδί.
οἶος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθεῖς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶντι
λείβεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔικτον,
ὄρθας δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν:
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἵππειου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέπτιξ
ὄζω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρώσις θῆλυς ἔέρση,
καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἠώιος χέει αὐδὴν
ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χροά Σείριος ἄξει,
τῆμος δὴ κέγχροισι πέρι γλῶχες τελέθουσι
τούς τε θέρει σπεύρουσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος:
τὴν ὄρην μάρναντο, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφιοιο
ἀλλήλοισι κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀραβὸς θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων:
οἱ δ' ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἔφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφιοιο
πίονος, ἦν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήσιος ἀνήρ
ἰῶ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
χώρου αἰδρις ἑών: οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν,
ἔσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμείαν ἔθεντο:
ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
ἐνθ' ἦ τοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαῶς σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν: ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληεῖη,
μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακρῷ
αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε γενείου
ἦλας' ἐπικρατέως: ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη: μέγα γὰρ σθένος ἔμπεσε φωτός.
ἦριπε δ', ὡς ὅτε τις δρυῖς ἦριπεν ἢ ὅτε πεύκη
ἠλίβατος, πληγεῖσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ:

ὡς ἔριπ' : ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προσιόντα δοκεύσας,
 δεινὸν ὄρων ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
 ὅς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα:
 ἐμ μένεος δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ:
 γλαυκίῳ δ' ὄσσοις δεινὸν πλευράς τε καὶ ὤμους
 οὐρῆ μαστιῶν ποσσὶν γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθέμεν οὐδὲ μάχεσθαι:
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης, ἀκόρητος αὐτῆς,
 ἀντίος ἔσθῃ Ἄρης, ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 ἔσσυμένως: ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ:
 ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσῃ,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἢ δέ τε ἠχῆ
 ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 ὑψηλός: τῷ δὴ συνενέικεται, ἔνθα μιν ἴσχει:
 τόσση ὃ μὲν ἰαχῆ βρισάρματος οὐλιος Ἄρης
 κεκληγῶς ἐπόρουσεν: ὃ δ' ἐμπαπέως ὑπέδεκτο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἀντίη ἦλθεν Ἄρης ἐρεμνήν αἰγίδ' ἔχουσα:
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:
 Ἄρες, ἔπισχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας ἀάπτους:
 οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν:
 ἀλλ' ἄγε παῦε μάχην, μηδ' ἀντίος ἴστας' ἐμείο.
 ὡς ἔφατ': ἀλλ' οὐ πείθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμὸν,
 ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἵκελά τ' ἔγχεα πάλλων
 καρπαλίμως ἐπόρουσε βίη Ἡρακληεῖη
 κακτάμεναι μεμαώς: καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔγχος,
 σπερχνὸν παιδὸς ἐοῦ κοτέων πέρι τεθνηῶτος,
 ἐν σάκεϊ μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἔγχεος ὀρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 δριμύ δ' Ἄρην ἄχος εἶλε: ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλέα κρατερόφρονα: τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης, δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπο δαιδαλέοιο
 οὔτας' ἐπικρατέως: διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε

δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
ἤλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον: αἶψα δ' ἔπειτα
ἵππους μαστιέτην: ἴκοντο δὲ μακρὸν Ὀλυμπον.
υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἴόλαος
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
νίσσοντ': αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἴκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσι. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ' Οὐλύμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός,
κύκνον δ' αὖ Κῆρυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἳ ῥ' ἐγγύς ναῖον πόλιας κλειτοῦ βασιλῆος
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἴαωλκὸν
Ἄρνην τ' ἠδ' Ἑλίκη: πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
τιμῶντες Κήρυκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος
ὄμβρω χειμερίῳ πλήθων: τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἠνώξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἑκατόμβας
ὄστις ἄγοι Πυθοῖδε βίη σύλασκε δοκεύων.